

τῷ Δεληφαλί τῷ Δεῖ κατακολουθέντων παραγνών, οὐδὲν αὐτὸς
 πρότερος μαρτυρῶντος ἐπελάσσε τὸ Δεληφαλίτι. Οὐδὲν δέ,
 Φησὶ, ποιόν τὸ Δεληφαλί τῷ πατέρᾳ μού, τῷ εἰν ὕδαστος
 αὐτοῦ μὲν ἀδελφός, καὶ ἀδελφή, καὶ μῆτρες εἰσὶ: Φησι.
 # Αὐτὸς γενὴ γένος τῷ πατέρᾳ, Φειδίας μαρτυρεῖνος σταλάγχης, οὐπεριόντος ἐξεκατὰ
 ἡ κατὰ Χάροναντα γενάρια φύσιν. Φέρεται πληρῶν δέ κατὰ τὸ αντιδιάτιτον τὸ Δεληφαλίτι.
 Τοῦτο, ταῦτα μάμοντα πληρεστάτα τοις ὑγροδεσίοντας ἔχει, καὶ
 τὸ τὸν ἀδελφὸν Χαρίτονος ὄνομα. Καὶ τι ἄλλος ἀν-
 λέγει, διὸ δὲν ὕδαστον, καὶ εἰν ὕδαστος, οὐ ποτηρέ τον πολέ-
 εονταντας; Τι δέ τὸν άλλα Χάρονα; Πάντος τὸν παλαιόν
 τὸν καταδεσμόντας τὸν ἀνάγνωτον τῆς δεσμοτικῆς ἔκβοσιν
 Φειδίας. Εἰσοδογράφοις δογ πατέρα, κύριον τὸν ὕδαστον
 καὶ τὴν γῆν; Καὶ γένεται πόνον ἐνταῦθα τὸν ὕδαστον
 κύριον, αλλὰ καὶ τὴν γῆν τραποδογά. Καὶ ταῦτας
 τῆς μαρτυρίας συφέσεσσον; Τί δέ δινοτάτερον, καὶ τὸν
 παλέστα τὸν κυρίον γένεται Ιησοῦς Χριστός δημιουργός καὶ κύριος
 παρασημονήσου τῷ πατέρῳ, καὶ τὸ Δεοφάλον τῆς ἀποστολίας
 Δεοφαλίουσας; Θεολογόποντας δὲ πάλιν τῷ πολεμοφόρῳ
 τὸν ἀποστόλων πετρώ τον κορόν γένεται διδάσκαλος
 καὶ θεός, ὥστε τῆς θεολογίας αὐτοὺς ἀνταποδίδεις
 μοδός, γεωργεῖται γενὴ τὸν θεολόγον θεοτρέποντας, τὴν ἀ-
 ποκάλυψιν δὲ ταύτην τὸν εἰν ὕδαστος πατέρα εἰδού-
 σαι παραχρέντας. Μακάριος εἴη, Φησὶ, Βαρθολομαῖος
 οὐδὲν τὸν πατέρα τῷ πετρώ τὸν θεοδοχεῖον μετὰ τὴν ἐκδη-
 σίαν